

UUT'T OLDE VODDEN

In een Voddense boerderieje
Zon olden, neet de nieje
Waarn somme dinger wel gekkeluk
Moor twas toor toch antrekkeluk
Door veulen iej oew hoas blieje!

Zon zwoare eiken veurdeure
Met hier en door een scheure
Wat uut de hoak en scheef ezakt
nSchuun stuk ter boven op eplakt
Wel een betjen een sikkeneure!

Meschien honderd joor wel old,
Panelen bunt wel wat gebold,
Zee stoat wel wat op dompen
En bunt ok wat ekrompen
Dat hei met tat eikenholt.

Wat hef dee deure n diens edoan
Hôe vake is e lös en dich egoan,
Hef e de mense drin e loaten
Dee kwammen um te pröten
Hee leet ze moar begoan!

De gang was meestied nog al breed
Een loper was ter tuurluk neet,
Door waarn heel grote tegels
Dat was volgens vaste regels
Hoowel dat neet beschreven steet!

Deur dee deure an oew
rechterhand

Kwam ie hoas in ieder boerenpand
In een slim groot vertrek.
Op de estriekvloer zo as ze tzek
Streujden ze altied zand

Ut eerste wat oew dan opviël
Was tat door was de ziël
Door huusden in geur en kleuren
Heel tlëven en huusluk gebeuren
Woor iedereen van hiël!

Door was zon ech olderwetse
heerd

Wêe veulden zich neet vereerd
Door te zitten in dee kring
Dör werd het niejs en alle ding
Besproken en beleerd!

Een handbreed hoger as de vloer
Lei een plâte zwoor en stoer,
Dee iëzren plate was slim groot
En zwoorder as ut zwoorste lood!

Dat zei oew vake elke boer!
Midden in dee plate achteran
Door hadden ze heel volgens plan
Gemaakt een mooi rond gat,
En iej wissen, door onder zat
Dee grote vuurpot dan!

Dat heitten dan de ráakoële
Doorin zat een hcleboële
Vuurglòed en ok de asse
Van de vebrande holttasse
Ai begriep wat ik bedoële!

Dat opgetaste holt veur tvuur
Böven de raakoële was puur,
En zo ehaald uut de busse
tWerk was wel een hele klusse
Moor tholt was neet zo duur!

Een stobbe gebruikten ze ok wel
tVuur mos eers brannen fel,
Dan zon eiken stobbe dr op,
Dan gleujden oew de kop,
Dan wodden t heite as te hel!

Door zatten dan bieje winterdag
Ast werk an tende was ebrach
De mense in een kring um tvuur
Daageluku de laatste paar uur,
Veur dat inging de nach.

An een ketting böven dee gloed
Können zee bezunder goed
een pot of kettel hangen
Veur pap of koffie noa velangen
Das iets wat ze noew ok doet.

Dee ketting een soort lier of luur
Doormet kôj reglen heel sekuur,
Een handvat deej dan hen en weer
En de pot ging op of neer
Tut vlak böven ut vuur.

As tvuur neet zo bes wol
Bloosden iej, met wangen bol
Deur de blözepiepe, dat ging goed
tVuur kreeg tan weer nieje gloed
Zo as ut wëzen mos en zol!

As de stapel holt wat was
verbrand
Dan mos ut holt van alle kant
Hoas net as in een ven

Wat wodden an e schöven.
Dat gebeurden met vestand!
nKleine twee meter böven de vloer
Was nsoort schow, en bieje idre
boer
was tee altied mieters wied!
Van veuren breejer as opzied
Dat gevaarte was slim stoer!
An de binnenkante heelmool hol
En bövenin hing ut soms vol
Spek of wos, twas umt te roken
Och, met tat vuurtjen smoken,
tging neet zo bes, moor twol.

Dee böezem zo as ze dee neumt
Was an de onderkante umzeumd
Met planke, lieste en schap
Zo was tan dee schoorsteenkap
Moojer as ai hadden edreumd
Het heurden zo in Vodden
Op tat schapjen stönnen bodden
Hele mooie, vake ok wel van tin
Van tmoorie in 'thuus was tat
tbegin
tMos altied iets bezunders
wodden!

Onder dat schap een val met lint,
Geplooid, en door wet ieder kind
Dat tat ut schösteenkleedjen heit.

En gin boer, noch knech of meid
Dee dat neet slim mooi vindt!
Door was ok een groot kammenet
Op een mooie plaasse neer ezet
Heel luuks en met gebögen kop

Door stonnen dure vaazen op,
Das iets woor iedere ne op let!
Een glazen-kaste was toor ok
Dee zat vol van voët tut nok
Met hele mooie spullen,
Heel ech! moor altied enkle
prullen

Van n paar cent stonnen drok!
Toafel en stuüle in dat vetrek
Dee waarn in stijl zo ai dat zek,
tWas toor ech fijn en huuseluk
Völle vrede was toor en geluk,
Zon boerderieje was neet gek!!

Ome Jehan